

~~El Sol era~~ El Sol era a la posta, fugint sense adornarse de cap dels seus vestits de llum i de colors, fonent-se suaument entre les boires grisesques de l'horitzo. Es comen^{cen} a distingir a ~~les llums dels fars~~ ^{el fribar} les llums dels fars i les taques lluentes dels pobles costers enlluminats. A la llunyania es dibuixa Málaga. Després apareix la costa ^{de babo}. Ja es nega nit. Nossaltres portem el nostre barco a plana llum per a donar impressio de gran tranquil·litat. ~~Algeciras~~ ^{Algeciras}, Gibraltar, Ceuta. La proximitat d'aquesta ultima plassa ens corpren una mica. Desde molt lluny ja hem vist un reflector que amb la seva llum escombraba ^{la} nit de l'estret. Segurament ens veuria, pero encara era imposible ^{veure} la seva llum ^{que} a l'espai, com els fars d'un automobil que s'acosta ^{y lucare qui no}, il·luminés al nostre barco, ~~pero~~ a mida que ens anessim acostant ~~es~~ faria de mica en mica mes possible. Era evident que al projector debia anar unit un sistema d'observació adequat. Nossaltres moments d'engunia. La llum del projector ja arriba el final dels mastils pero encara no il·luminava el casco. En això ~~deixa de funcionar~~. Ens creuen altres vaixells, alguns d'allí de gran ~~calatge~~ calatge, segurament de linies italianes trasatlantiques. En aquest moment, en un mar tranquil com una bassa d'oli es veuen perfectament les llums dels pobles que hi han a una i altra banda de l'estret; el perfil de les muntanyes, ~~es un~~ ~~espectacle~~.....es un espectacle de plena civilització que contrasta vivament amb els motius de la nostra engunia. Es la tercera hora de marxa dins de l'estret. Tots els pasatgers i tripulants continuen sense anar al llit esperant que l'estret s'hagi acabat de pasar del tot. Torna la tranquil·litat, Van passant els llargs minuts de marxa rapida per l'estret. A la maquina del barco tot el personal treballa donant als fogars la maxima quantitat de carbo per tal de conseguir el millor rendiment. Sembla que anem a 16 milles, que per a un barco acostumat a fer-ne 12 es molt. Es veuen les llums de Tanger. Despres el cap Espartel que marca ja la sortida de l'estret. Poc a poc es va perdent la lluminositat de la costa i ens fiquem en la plena nit de l'Atlantic. ^{Sont} mes de ¹² ~~h~~ i ~~la~~ gent va desfilant cap els seus camarots, fatigada d'emocions. No ens han vist i hem pasat el troc mes dificil de la nostra travesia. Surto encara un moment a coberta i un mariner que fa guardia em treu d'allí obeint, diu, ordres del comité. Treu també al sobrecairec. Això i que la mar es mou son arguments de pes per anar al llit.